

آب و برق گران می شود

هیئت‌وزیران امسال به پیشنهاد وزارت نیرو و پیرو سیاست‌های هدفمندسازی یارانه‌ها به وزارت نیرو اجازه داده تا متوسط تعرفه‌های آب و برق را از ابتدای اردیبهشت ۱۳۹۷ بدون تغییر ساختار تعرفه‌ها به میزان هفت درصد افزایش دهد. همچنین به‌منظور جبران بخشی از هزینه‌های تامین و توزیع آب و جمع‌آوری و دفع فاضلاب، مبلغ ثابت ماهانه یا آیونمان آب و فاضلاب برای کاربری‌های مختلف، ۱۰ هزار ریال در ماه به‌ازای هر واحد تعیین شد.

یکشنبه ● ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۷ ● شماره صد و پنجاه

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

دیپلومک

پرسه‌ای در ایده‌ها و اندیشه‌ها

مثبت‌ومنفی اشتغال‌زایی دولت در سالی که گذشت

شغل هست، اما نه چندان کافی!

● **مائده امینی**
● **روزنامه نگار**

کابینه روحانی با ثبت آمار ایجاد ۸۰۰ هزار شغل جدید در سال ۹۶، نمره قبولی گرفت، این رقمی است که رئیس‌جمهور در سخنرانی روز کارگر مطرح کرد. دولت دوازدهم در حالی سال ۹۶ را به پایان رساند که با همه فرازونشیب‌ها توانست ۸۰۰ هزار شغل در کشور ایجاد کند تا فاصله‌ای نه چندان نگران‌کننده با عدد ۹۷۰ هزاری که در سال ۹۶ وعده داده بود، داشته باشد. آزمون سالی که گذشت دولت دوازدهم در گزارشی که از عملکرد ۱۰۰ روزه خود و با در نظرگرفتن برنامه ششم توسعه منتشر کرد، خبر از اتخاذ سیاست‌های اشتغال‌زا و رفع موانع مالی در بودجه داد و اعلام کرد که این سیاست‌ها منجر به تولید ۹۷۰ هزار شغل خالص در سال ۹۶ خواهد شد که تا حدودی هم شد. طبق برنامه اشتغال فراگیر، برای اشتغال‌زایی در سال ۹۶، ایجاد ۶۵۱ هزار شغل در ۹ بخش اقتصادی، ۲۲۸ هزار شغل با اجرای فعالیت‌های مرتبط با شش طرح اشتغال‌زایی و ۹۱ هزار و ۸۰۰ شغل از طریق نهادهای عمومی و حمایتی هدف‌گذاری شده بود تا عدد ۹۷۰ هزار شغل تحقق یابد که در مجموع تنها ۱۷۰ هزار شغل در این هدف‌گذاری محقق نشده است. گفتنی است، با توجه به آخرین آماري که حسن روحانی، رئیس‌جمهوری اعلام کرد، از این ۸۰۰ هزار شغل، ۲۵ هزار شغل در فضای

مجازی ایجاد شده که ۳/۲ درصد سهم اشتغال‌زایی کشور را به خود اختصاص می‌دهد. با همه این‌ها کارشناسان و فعالان اقتصادی در گفت‌وگو با «آینه‌نو» بر این باورند که اگرچه کارنامه روحانی در حوزه اشتغال‌زایی کارنامه قابل قبولی است، اما باید در نظر گرفت زمانی می‌توان به آمار اشتغال‌زایی تکیه کرد که آمار درستی هم از ریزش مشاغل در همان مدت زمانی مورد بحث، داده شود. اما مشاغل تولیدشده در چه حوزه‌هایی بودند؟ سال گذشته در راستای هدف‌گذاری برنامه اشتغال فراگیر، سهم هر یک از دستگاه‌های اجرایی از ایجاد شغل در ۹ رسته فعالیت اقتصادی به میزان ۶۵۱ هزار شغل پیش‌بینی شده‌بود. بر این اساس، در بخش کشاورزی ۶۹ هزار شغل، در بخش صنعت، معدن و بازرگانی ۲۵۴ هزار شغل، در بخش ساختمان ۳۸ هزار و ۵۰۰ شغل، در بخش گردشگری ۷۰ هزار و ۱۰۰ شغل، در بخش حمل‌ونقل ۹۱۰۰ شغل، در بخش ارتباطات و فن‌آوری اطلاعات ۹۰ هزار شغل، در بخش خدمات سلامت ۶۰ هزار و ۲۰۰ شغل، در بخش خدمات فرهنگی و هنری ۲۴ هزار شغل و در سایر حوزه‌های بخش خدمات نیز ۳۷ هزار شغل برای سال گذشته هدف‌گذاری شد. فارغ از آمارهای که محقق شد نباید فراموش کرد مادامی که رکود در اقتصاد حاکم و تعداد زیادی از واحدهای تولیدی با کمترین ظرفیت فعالیت می‌کنند، امکان اینکه بخشی از این تعداد اشتغال ایجاد شده غیررسمی، ناپایدار و مشاغل زیرزمینی باشد وجود دارد.

رونق اشتغال، نیازمند سرمایه‌گذاری است

سرمایه‌گذاری‌های جدیدی در بخش‌های مختلف انجام شده که قابل‌پذیرش در این مرحله هستند. آمار باره افزایش ۱۹/۵ درصدی حقوق کارگران باید بگویم، واقعیت این است که جامعه کارگری از این میزان افزایش حقوق رضایت دارد، اما ماجرا از آنجا شروع می‌شود که خط فقر در کشور ما سه میلیون و ۱۵۰ هزار تومان و حداقل دستمزدها بعد از اعمال افزایش ۲۰ درصدی، یک میلیون و ۱۱۰ هزار تومان است. این فاصله دو میلیون تومانی معیشت کارگران را دچار مشکلات جدی می‌کند و باید برای پُرکردن این خلأ تدبیری

به هر علتی از کار خود اخراج شده و بیمه بیکاری می‌گیرند ممکن است به نوعی در این آمار به‌عنوان شاغل به حساب آمده باشند که این خود اشتباه دیگری است که آمار را دچار شبهه می‌کند. ریزش‌های شغلی، جابه‌جایی‌ها و... هم هرگز در آمارهای رسمی کشور جایی نداشته‌اند. با همه این اوصاف به‌عنوان یک فعال کارگری بر این باورم که دولت یازدهم ریل‌گذاری خوبی برای حل بحران اشتغال کشور انجام داده و دولت دوازدهم هم تا حدودی در مسیر درست حرکت کرده است، موانع تولید تا حدی برداشته و

● **یادداشت**
● **هادی ابوی**

اگرچه آمارها در کشور ما چندان قابل اتکا نیستند، اما در صورت‌پذیرش باید گفت ۸۰۰ هزار شغل با وجود سه میلیون بیکار یعنی هنوز جای کار بسیاری وجود دارد. از طرفی در برخی مواقع بسترسازی‌هایی که توسط مشاغل ناقص برای توسعه ایجاد اشتغال در حوزه‌ای انجام می‌شود، ناخودآگاه خود نوعی «شغل» به حساب می‌آید. از طرفی افرادی که

ارزان‌ترین مشاغل در حوزه کشاورزی ایجاد می‌شود



کشاورزی است. دولت به‌عنوان یک متولی بزرگ باید بداند که با کمترین هزینه می‌توان بیشترین اشتغال را در حوزه کشاورزی ایجاد کرد، اما متأسفانه کشاورزان به‌خاطر خشک‌سالی فراگیر، یکی پس از دیگری بیکار می‌شوند. برای مثال، به ابلاغیه اخیر دولت مبنی بر مکلف کردن صادرکنندگان برای برگرداندن ارز به سامانه نیما، انتقادات فراوانی وارد است. این ابلاغیه

● **یادداشت**
● **شمسعلی هادی زاده‌معلم**

کشاورزی را قربانی خشک‌سالی نکنیم!

سهم اشتغال در بخش کشاورزی به‌سرعت رو به کاهش است. آخرین آمار اعلامی از سوی مرکز آمار، این سهم را ۱۷/۶ درصد اعلام کرده حال آنکه آخرین سرشماری انجام شده، نشان می‌دهد، ۲۰/۷ میلیون نفر از جمعیت کشور در مناطق روستایی ساکن هستند که ۲۶ درصد از کل جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. به‌طور طبیعی، بخش عمده‌ای از جمعیت روستایی کشور از فعالیت‌های کشاورزی ارتزاق می‌کنند. اقتصاد ایران که روزگاری بر پایه کشاورزی می‌چرخید این روزها به بهانه خشک‌سالی در حال از دست‌دادن مزیت نسبی خود است. به‌جای اینکه مشکل را حل کنیم، داریم صورت‌مسئله را پاک می‌کنیم. اینکه میزان بارندگی‌ها در ایران یک‌سوم متوسط جهانی است، درست، اما از طرف دیگر نباید فراموش کرد در کشور ما راندمان کشاورزی بسیار پایین است. برای بالا بردن این راندمان چه کرده‌ایم. چه میزان تسهیلات برای صنعتی کردن کشاورزی در ایران پرداخت کرده‌ایم. چقدر روی کشت محصولات کم‌آب‌پر کار کرده‌ایم، چقدر از تکنولوژی روز دنیا برای تولید بهتر و باکیفیت‌تر استفاده کرده‌ایم. چقدر برای حل تمام این مشکلات هزینه کرده‌ایم. طی یک دهه گذشته بیش از ۱۰ درصد مانده تسهیلات شبکه بانکی مربوط به بخش کشاورزی بوده است که البته سهم بخش کشاورزی در دو سال گذشته کمی نسبت به سال‌های قبل کاهش یافته است. در چنین شرایطی گله می‌کنیم که کشاورزان در مسیر توسعه حرکت نمی‌کنند. مقیاس تولید در بخش کشاورزی از دیگر عوامل ناکارآمدی کشاورزی در اقتصاد ایران اعلام می‌شود. به‌طور تاریخی، عواملی مانند سیاست اصلاحات ارضی، همچنین قانون ارث موجب تقسیم زمین‌های کشاورزی به ابعاد خُرد شده است و از طرف دیگر به‌دلیل ساختار غیرمتشکل بخش کشاورزی در ایران، امکان تجمیع زمین‌های کشاورزی و افزایش مقیاس کشت میسر نشده است. وزارت جهاد کشاورزی بارها بر حل این مشکل تأکید کرده، اما هیچ‌گاه برنامه منسجم و مشخصی برای حل آن ارائه نکرده یا اگر هم طرحی بوده روی کاغذ مانده است.

حالا هر سال بر تعداد روستاهایی که خالی از سکنه می‌شوند افزوده و جمعیت شهری زیاد می‌شود. این اتفاق در شرایطی است که در سال‌های اخیر و در حالی که مکرراً بر اهمیت توجه به تولید محصولات چندگانه و پرهیز از اقتصاد نفتی و تک‌محصولی تأکید شده است، تعداد قابل توجهی از این روستاها از سکنه خالی و متروکه شده‌اند. آیا کلان‌شهرهای ما گنجایش این حجم از جمعیت را دارند. اگر قرار است روستاها حفظ شوند یا ماندن در روستاها برای مردم به‌صرفه باشد، باید شرایط برای کشاورزی روز فراهم شود و امکان صدور محصولات مازاد برای آن‌ها میسر شود. نباید فراموش کرد که در طول سال‌های گذشته به‌دلیل قطع ارتباط با بازارهای جهانی و اعمال تحریم‌های بین‌المللی، یک شکاف قابل‌توجه تکنولوژیک بین تولیدکننده‌های ایرانی و سایر کشورها به‌ویژه در حوزه کشاورزی ایجاد شده است و این شکاف تکنولوژیکی باعث شده ما از دنیای رقابت جهانی فاصله بگیریم و کالاهای ما با قیمت خوب تولید نشود و قابل رقابت در عرصه جهانی نباشد.

رئیس کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی مازندران



کتی‌نو | ۰۳

نایب‌رئیس اول کمیسیون مالیات، کار و تامین اجتماعی اتاق بازرگانی ایران